

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Frații dela Tibru.

Toată Italia vorbește azi de țara noastră. — Doina românească în Roma și Napoli. — Dl Iorga preamărit de învățații italieni. — Alipirea Basarabiei.

Roma, 8 Martie.

De multă vreme nu s'a vorbit și nu s'a scris în Italia atâta despre Români, ca acum. Îți crește inima de bucurie când auzi sau citești atâtea vorbe bune și laude despre noi și țara noastră scumpă, câte răsună azi în Roma și în toată Italia.

Cel dintâi prilej de-a se vorbi aici despre Români, a fost ziua de 2 Martie, când sosise la Roma corul societății „Cântarea României“ din București, sub conducerea d-lui Marcel Botez, ca să infățișeze fraților noștri latini, doinele și cântecele neamului nostru. Marele concert dat în seara aceleiaș zile a fost ascultat de Italieni cu o plăcere care cu greu se poate fereca în slove. Au plăcut mai ales doinele de Teodorescu și compozițiile lui Dima. Tot ce are Roma mai ales, era de față la concertul Românilor. Și doinele noastre au fermecat într'adevăr pe ascultători, măcar știut este ce mari pricepători în ale muzicii sunt Italienii.

În ziua următoare corul dela București a cântat la Neapol, unde cântăreții noștri au fost ascultați cu aceeaș însuflețire și dragoste. Pe urmă, dela Neapol au trebuit să se întoarcă iarăș la Roma, unde în ziua de 5 Martie Românașii noștri au dat *al doilea concert*, la care imbulzeala a fost tot atât de mare ca și la cel dintâi. Putem fi mândri cu doinele noastre, căci ele în zilele de 2 și 5 Martie au cucerit Roma. Italienii sunt mândri și ei, că au astfel de frați în Răsăritul Europei, la Carpați și Dunăre.

Nici nu se potoliseră bine laudele la adresa României, când a sosit la Roma marele învățat al neamului nostru, d. *Nicolae Iorga*, care ne face atâta fală în Europa cu învățătura și cu discursurile sale. Dl Iorga a ținut aici două conferențe în sala cea mare dela universitate, având între ascultători pe cei mai mari cărturari și oameni de știință ai Italiei. Vorbitorul a stârnit o însuflețire de nedescris. La urmă, profesorii universitari din Roma au ținut

să-l cinstească pe marele nostru învățat cu o amintire foarte prețioasă. I-au dat un sigil universitar, în care este săpat chipul Minervei, zeița științei, cu po-doabele fasciei naționale italiene.

IMPĂRATUL TRAIAN
străbunul nostru și al Italienilor.

Minunată nimereală a fost apoi, că chiar în zilele când se afla d. Nicolae Iorga la Roma, ducele Mussolini a publicat decretul prin care Italia ne recunoaște *alipirea Basarabiei*. Bucuria pe care a avut-o atunci marele nostru cărturar și dimpreună cu D-sa noi toți, e ușor de închipuit, dar greu de scris! În acelea momente toată Roma nu vorbea decât de Nicolae Iorga și de România, pe care marele Român o infățișa atât de demn și de strălucit, chiar acolo la leagănul nației noastre.

Noi, tinerii români, cari am venit aici la Roma, să învățăm carte, am iubit Italia și până acum, căci dragostea ei adâncă ne-a adus aici, și mărețele amintiri ale trecutului săpate în columna lui Traian. Dar din acestea zile Italia ne este și mai scumpă, căci ea este cu adevărat și mama și binevoitoarea no-

astră cea mai mare! Când stăm acum, în amurguri de primăvară, pe creștetul înverzit al colinei „Pincio“, și privirile ni-se opresc în vale la columna lui Traian și la cupola bisericii Sfântului Petru, cari par'că își dau mâna cu statuia aurită a lui Victor Emanuel I, întrupând Italia cea nouă, ne zicem cu multă bucurie:

— Binecuvântă fi, cetate eternă, că ne-ai născut, ne-ai încreștinat, ne iubesti și ne ocrotești și azi, cu aceeaș dragoste, ca întotdeauna. Vivat Roma, vivat Italia!

Ardeleanu.

Intra mărirea casei lui Dumnezeu.

Curatorul bis. gr. cat. din Sântimbru a binevoit a dărui biserica veche de acolo parohiei Ohaba pentru edificarea unei biserici noi; tot în acest scop Păr. Ștefan Roșian ne-a trimis 200 lei.

Pentru biserica gr. cat. din Beșinău parohul Mihalțului On. Victor Aaron și curatoratul au dăruit 3 feloane mai vechi, 1 epatrafir, 2 aere și câte-va vâhuri pentru potir— din cari s'a făcut un rând de vestminte și un felon bun. On. Ioan Bătăci paroh în Sângeorgiul de Câmpie a dăruit 5000 lei pentru procurarea unui tabernacul (chivot) la biserica din Beșinău. Tuturor donatorilor Dumnezeu să le răsplătească însutit. *Nic. Ungurean* paroh.

Baie publică la Blaj. Ministerul sănătății publice și al ocrotirilor sociale a luat în bugetul (planul de cheltueli) anului 1927 suma frumoasă de *un milion lei*, pentru zidirea unei instalații (așezământ) de hidroterapie (baie, scaldătoare) la Blaj. Această baie este de foarte mare folos pentru școlari mai ales în vreme de iarnă, pentru păstrarea sănătății și curățenia trupului.

A cerut însă Domnul ministru, ca Mitropolia sau orașul să dăruiască un loc potrivit pentru acest așezământ de foarte mare folos.

Isprăvile unor lupi, scăpați din menajerie. Câțiva lupi au scăpat în dimineața zilei de 7 Martie din menajeria (comedia, unde se arată tot felul de animale sălbatice îmblânzite) lui Mitică Stoian din Chișinăul Basarabiei, și au luat-o razna prin piață, urlând îngrozitor. Lupii au sfâșiat mai mulți câni ce le-au ieșit în cale. Urmăriți de câțiva oameni cu curaj, lupii au intrat în curtea unei cărciume, unde au sfâșiat un cal. În urmă au fost însă prinși cu mare greutate de îmblânzitorul și de oamenii menajeriei.

Apostolul Duminicii.

Duminea III. din Păresimi (27 Martie 1927) — Evrei 4, 14 5 6.

Fraților, având arhieru mare, carele a străbătut ceriurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să fimem mărturisirea.

Intorcându-se către Evrei sfântul Pavel le leagă de inimă, să țină la arhieru lor. Inșă arhieru mai mare ca pe Isus n'au avut Evreii nici când. Pentrucă acesta este Fiul lui Dumnezeu. Numai arhierii Evreilor din Vechiul Testament aveau dreptul să străbată prin curțile bisericii lui Solomon până la Sfânta Sfintelor. Isus n'a străbătut inșă numai în Sfânta Sfintelor ci chiar la ceriuri, înaintea tronului atotputernicului Dumnezeu. Cade-se deci să fimem mărturisirea făcută de el, adevă credința creștinească.

Căci nu avem un arhieru, carele să nu poată pătimi împreună cu neputințele noastre, ci unul ispitit, întru toate după asemănare, afară de păcat.

Acest arhieru este Fiul lui Dumnezeu, dar cu toate acestea nu este străin de noi, rece și neînțelegător la năcazurilor omenești de care să nu ne putem apropia. Dimpotrivă el s'a făcut om pentru noi și a pățimit asemenea nouă; mai mult: s'a lăsat chiar și ispitit de diavolul, cu deosebirea numai că n'a căzut și în păcat, cum cădem noi.

Să ne apropiem dară cu îndrăzneală la scaunul darului lui, ca să luăm milă și să aflăm dar spre ajutor la vreme de trebuință.

În cele ce urmează sfântul Pavel ne

arată, că Isus este arhieru nostru, inșă nu cu dela sine putere, ci rânduit de Dumnezeu, după rânduiala lui Melchisedec.

Pentrucă tot arhieru, carele se ia din oameni, pentru oameni se pune spre cele ce sunt către Dumnezeu.

Arhieru dintre oameni se ia și pentru oameni se pune, ca să isprăvească trebile ce le au oamenii cu Dumnezeu, și anume:

ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate, să poată pătimi împreună cu cei ce nu știu și cu ceice rătăcesc, el însuși fiind cuprins de neputință.

Darurile pe cari le aduc arhierii pentru păcate sunt: untul de lemn, pânea, vinul, și prăjiturile făcute cu făină și unt de lemn. Jertfe se numesc cele ce se aduc dintre animale. Un arhieru inșă numai atunci este bun, dacă pătimește împreună cu ceice nu știu și cu ceice rătăcesc, adevă dacă nu se miră de păcatele oamenilor, nu le judecă prea aspru, nu se smintește auzindu-le, cu atât mai vartos că și el însuși este cuprins de neputință, adevă și el este păcătos.

Și pentru aceasta precum pentru popor așa și pentru sine este dator să aducă jertfă pentru păcate.

În legea lui Moisi era poruncit ca arhieru să aducă jertfă nu numai pentru păcatele poporului ci și pentru ale sale. Acelaș lucru se face și în jertfa Legii Noue, în sfânta liturghie, unde la sfârșitul proscemiei zice arhieru sau preotul: »Adu-ți aminte Doamne și de nevrednicia mea, și-mi iartă mie toate păcatele mele cele de voie și cele fără de voie«. Chiar fiindcă și arhierii sunt supuși păcatelor, este de sine înțeles, că nimenea nu are drept să se îmbulzească la arhierie, ci să aștepte chemarea lui Dumnezeu.

Și nimenea nu-și iea luiși cinstea, ci celce este chemat de Dumnezeu ca și Aaron.

Aaron a fost chemat de Dumnezeu ca să fie cel dintâi arhieru al Evreilor. Iară când unii potrivnici ai săi au tras la

îndoială această chemare a lui Aaron, Dumnezeu a arătat și a doua oră, prin semne, că este alesul lui Dumnezeu, pentrucă pe cei trei potrivnici ai lui i-a înghițit pământul iar focul a mistuit pe 250 de bărbați, cari tămăiau, și pe alți 14 mii și 7 sute ce cărtiau. Iară acest foc numai Aaron l-a putut domoli cu rugăciunea sa.

Așa și Hristos nu singur s'a preamărit pe sine a fi arhieru, ci celce a grăit către dânsul: »Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut«. Precum și într'alt loc zice: »Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec«.

Celce a zis către Hristos: »Fiul meu ești tu« și celelalte a fost însuși Dumnezeu, care le spune acestea prin gura prorocului David în Psalm 2, stih 7, iară într'alt loc, adevă în Psalm 110 stih 4 zice, că este preot în veac după rânduiala lui Melchisedec. Melchisedec a fost regele Salimului (Ierusalimului), care, întorcându-se Avraam când a slobozit pe nepotul său Lot din prinsoare, i-a ieșit în cale, și a scos pâne și vin și jertfească, că era preotul Dumnezeului celui Prealnalt, și l-a binecuvântat pe Avraam.

* * *

Fiind chemarea arhierescă și preoțească o chemare atât de sfântă și de mare, arhierii și preoții trebuie cinstiți chiar și atunci, când viața lor n'ar fi conformă vredniciei lor. Chiar de aceea până și împărații păgânilor au cinstit foarte mult tagma preoțească. Când Alexandru cel Mare Macedonul s'a apropiat de Ierusalim, i-a ieșit întru întâmpinare marele arhieru și l-a rugat să cruțe sfânta cetate. Alexandru s'a aruncat înaintea arhierului în genunchi și i-a împlinit toate cererile. Mirându-se de aceasta un general de al său, Alexandru i-a răspuns: »Nu am în genunchiat înaintea marelui arhieru, ci înaintea lui Dumnezeu, al cărui slugă este«. Chiar și tiranul Atila regele Hunilor, ajungând la Roma și voin să o dărâme, s'a întors înapoi rugat de Papa Leo cel Mare, la anul 452 după

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Când s'au creștinat Românii.

1. Cele dintâi urme de creștinătate în Dacia.

Scrie la matricula cea mare a istoriei, că poporul nostru s'a născut creștin. Alte nații, ca ungurii, nemții sau englezii, au fost încreștinate cu încetul, pe rând, azi un pălc de oameni, mâine altul, mai întâi craii lor, și boerii, ș'apoi la urmă de tot poporul, mulțimile. Noi inșă am luat apa botezului încă din leagăn.

Părinții noștri au fost *Dacii* și *Românii*.

Pe timpul când s'au amestecat acestea două mari și viteze popoare, ca din unirea lor la Carpați și Dunăre să răsară nația noastră românească, legea lui Hristos însemna la răboajele ei anii 105—106 dela Mântuire. Atunci învățăturile creștine erau lățite în tot Răsăritul, până unde au putut să răsbată învățăceii și ucenicii Apostolilor, precum și mai ales de jur împrejurul Mării Mediterane, care udă țărnișii lumii cunoscute în vechime. Creștinismul pătrunsesse de zăstăm chiar la Roma, în cetatea Chesarilor, mai întâi în scobiturile pământului, în catacombe întortochiate, ca să răsară apoi la lumina zilei și să-și întindă ramurile peste toate țările și neamurile din Apus.

Dacii au fost popor păgân, închinători ai zeului *Zamolxis* sau *Gebeleizis* cu lăcașul

în țăriile albastre. Dar când evanghelia blândului Nazarinean fu purtată spre toate celea patru vânturi ale pământului cunoscut, nici Dacii n'au putut să rămână incuiați de adierile cuvântului dumnezeesc. Unii dintre dânsi, mai ales cei cari își aveau olaturile și așezările prin câmpiile Dunării de jos, au trebuit să audă și ei de învățatura cea nouă, venită dela Miazăzi și Răsărit, unde propovăduiseră Pavel și Tit, și suflarea sfântă va fi înmuit și inimile lor. Dacii aveau întinse legături de negoț cu cetățile grecești dela Marea Neagră, de unde cumpărau arme, vase și inele, iar cu negoțul se străcoară totdeauna și cuvântul aducător de noutăți și de învățături. Prin urmare, Dacii încă au putut să cunoască, cât de cât, învățatura care invia atunci lumea.

Scriitorul *Tertulian*, care a trăit pe la anii 200 dela Mântuire, mărturisește, că numele lui Hristos și credința în el a ajuns la toate popoarele, între cari pomenește și pe *Daci* și pe vecinii lor, *Sarmații* și *Schiții*. Timpul în care scrie *Tertulian* este apropiat de cuceririle romane, deci între Dacii cu cari s'a răboit Traian, e cu puțință să fi fost și creștini.

Inșă chiar dacă luptătorii cei mulți ai lui Decebal-crai vor fi fost încă tot închinători ai lui *Zamolxis*, între soldații lui Traian mulți aduceau cu dânsii, cel puțin aproape de inimă, la sân, și semnul evangheliei lui Isus. Ostașii lui Traian veneau mare parte din Asia mică, dela leagănul creștinătății, unde creștinismul se lățise demult

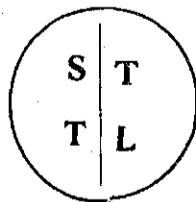
Astfel aluatul creștinesc s'a dospit în Dacia cea veche deodată cu răboajele și frământările cele mari de zămislire ale poporului românesc.

Dovada cea mai grăitoare despre ființa creștinilor în Dacia Romană sunt două morminte desgropate la Cluj și la Turda, în inima Ardealului. Pe sicriul de piatră aflat la Cluj se citește această scrisoare:

D. M.

AURELIA MARINA VIXIT ANNIS XVII
AURELIUS MARINIANUS FILIUS EIUS VIXIT
ANNO I, MENSIBUS IV
AURELIUS BABUS VETERANUS PATER POSUIT.

P

Se spune aici, că în acel mormânt odihnesc Aurelia Marina care a trăit 17 ani și fiul ei: Aureliu care a trăit un an și patru luni, cărora le-a ridicat piatra de pomenire veteranul (ostașul bătrân) Babus, tată și moș. La urmă sunt săpat: în piatră patru slove S T T L, cari însemnează *Sit tibi tera levis* = fie-ți țărâna ușoară!

Această duioasă dorire păgânilor n'o avea: niciodată săpată pe mormintele lor, numai creștinii. Deci întristatul Babus și scumpii să

Iristos. Tot așa a făcut și Genseric, regele Vandalilor la anul 455.

Dumnezeu îngăduie ca și preoții să aibă anumite slăbiciuni ca să poată să trăiești împreună cu ceice nu știu și cu ceice rătăcesc. De aceea a lăsat ca și Petru și Pavel să păcătuiască, pentruca să aibă milostivire față de bieții păcătoși. Sfânta Catarina de Siena zice: « Și dacă preoții ar fi chiar diavoli în trup, și atunci ar trebui să le cinstim slujba și chemarea, dacă nu voim să-l vătămăm pe Dumnezeu. »

Celce nu cinstește preoții păcătuiște împotriva poruncii a patra dumnezeiești: « Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să trăiești mult și bine pe pământ. » Preoții se sunt părinți sufletesti, de aceea li și i grăim cu frumosul cuvânt de »Părinte«.

IULIU MAIOR.

DE PRIN SATE

Din valea Mureșului de sus.

În seara zilei de 5 Martie 1927, Cercul Cultural Toplița, de sub conducerea d-lui președinte Teodor Sigarteu a dat o serbare culturală în *Gheorgheni*, unde s'a jucat piesa teatrală „Doctorul fără voce”

A fost o adevărată sărbătoare românească în acest oraș, unde de 8 ani de zile nu s'a văzut o întrunire românească mai frumoasă — Reușita acestei serbări culturale românești într'un oraș curat unguresc se datorește acelor d-ni cu inimă românească, cari înțeleg rostul luminării poporului nostru și au dragoste nețărită față de neam și țară. — Se cuvine audă și mulțumită D-sale dlui protopop Boieriu, directorului școlii primare, dlui polițai al orașului Netoșianu, dlui primpretor Cota, dlilor judecători dela judecătoria din loc, dlilor profesori ai liceului de băieți și altora mulți, cari și-au dat concursul.

*

În ziua de 4 Martie 1927, întreg orașul Târgu Mureș și învățătorimea din județ, a fost

în doliu, petrecând la loeașul veșnic pe unul dintre cei mai destoinici dascăli, pe iubitul nostru subrevizor școlar *Vasile Idu*.

Acest mult iubit dascăl a servit neamul și țara 16 ani ca învățător în Almașul-mare din jud. Cluj, și 8 ani ca subrevizor în orașul Târgu Mureș.

Studiile și le-a făcut în școlile dela Blaj. În anul 1926 a fost internat în Pojon de Unguri, unde a suferit 2 ani și jumătate, fiind unul dintre martirii neamului românesc. La înmormântarea sa au luat parte toate autoritățile civile și militare din oraș, precum și aproape toți învățătorii din județ. În mormântarea i-s'a făcut de 5 preoți în biserica gr.-cat. Răspunsurile au fost date de învățătorimea și corul Școlii Normale. Au vorbit foarte duios protopopul din Târgu Mureș, revizorul școlar Ieronim Puia, care a arătat munca harnicului său tovarăș de 8 ani de zile, servindu-ne drept pildă, fiind decorat de M. S. Regele cu decorația Răsplata muncii. A vorbit președintele Asociației învățătorilor din județ, dl Drăgan, prof. Popa dela liceul Papiu Ilarian, d. Sighișoreanu prof. la școala normală, ca coleg de bancă prof. Bozdog și protopopul rom.-cat.

Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Correspondent.

Mâna lui Dumnezeu asupra celor ce injură (suduie).

Eram pe frontul italian în vara anului 1917, împărțit la divizia 41 de honvezi. Ordonanța mea fiind în concediu pe 2 săptămâni, am raportat comandei că am lipsă de un alt băiat care să știe și ceva cânta bisericește. Tocmai atunci se făcuse schimbul celor din linia primă de foc și dintre cei veniți mi-am ales un băiețel blând și cu frica lui Dumnezeu — un anumit Ioan Schitea de pe lângă Orăștie. Era rănit la piciorul stâng — dar nu rău. Întrebându-l că ce a mai văzut în linia de foc, îmi spunea:

— Am văzut părinte puterea lui Dumnezeu. Avusem într'una din zile o luptă grea la „*San Gabrielle*”. Venind însă seara s'a făcut o liniște

ca de mormânt. Nu se vedea și nu se auzia nimica dela dușmani. Razele lunii bălae plângeau parcă pe morții și răniții cei mulți de peste zi. Cei rămași în viață ne căutam câte un locșor de odihnă — adunam frunze de brad și mușchi la căpătâi. Ațipisem binișor, fiind rupți de oboseală, când deodată comandantul companiei mă agrăește să merg înspre linia de sârmă, unde i-se păru că vede o umbră de om. Cu arma la mână mă târâii spre acel loc — căci abia eram la 60 pași — dar italianul pe semne m'a zărit și a fugit. M'am reîntors și am raportat și am fost trimis la locul meu. În acest răstimp însă un soț de arme, un ungur de pe lângă Oradea, s'a pus în locul meu. L-am rugat frumos să se scoale din locul acela, căci eu mi-am adunat frunzele la căpătâi, dar n'a vrut! Provoacăndu-l din nou, s'a sculat mânios și a început să injure de Dumnezeu așa de grozav, de s'au cutremurat toți cei din jurul lui. Dar în clipita următoare s'a auzit o șuerătură, cumplită și un glonte puternic de tun l-a lovit drept în pânțele și l-a dus de n'a mai văzut nime nici o bucată din el.

O adevărată minune a fost aceasta. Căci întreagă noaptea a fost liniște deplină, nici înainte, nici după aceea nu s'a mai auzit o singură pușcătură, dar auzind Dumnezeu acel potop de sădalmi a trimis acea groznică răsbunare asupra lui, ca să vadă și să învețe toți, că vai și amar de acela, care prin păcate grele atrage asupra sa mânia lui Dumnezeu

Și acum cugete toți ceice au năravul urât de-a injura — la soarta acestui nenorocit și aducă-și aminte că Dumnezeu are tunuri mai puternice ca cele de pe front, — acolo sus printre norii cerului, și nu încerce a-l sili pe Dumnezeu să le trimită jos — căci va fi rău.

Felsa, jud. Târnava mică.

Liviu Costea,
fost preot militar.

Un rabin a trecut cu familia întreagă la legea creștină. Rabinul (preot jidovesc) Iosef Raimond din orașul Sliven (Bulgaria) a trecut la religia creștină și a fost botezat împreună cu soția și cu cei trei copii ai lui.

morți, Aurelia și Aurel, au fost creștini, cum vor fi fost atâția alții în Clujul lor de demult, care se chema *Napoca*. Dacă n'ar mai fi fost alți creștini în orașul și în ținutul lor, Babus n'ar fi îndrăznit să-și mărturisească credința lui, chiar săpându-o într'o piatră care rămâne și e la vederea tuturor.

Sicriul fetei lui Babus din Napoca și al copilășului ei, este din suta a treia după Hristos. Un alt mormânt roman la Cluj a fost desgropat chiar în aceste zile, pe care încă se găsește monogramul cu celea patru litere de dorire creștinească.

Piatra aflată la Turda, care în timpul Romanilor se zicea *Potaissa*, acoperia și ea oseminte creștine, Piatra aceasta are o săpătură care înfățișează o corabie, sub un arbore, având în vârf o pasere. Alături se vede un chip de bărbat, având pe umeri un miel. Pe corabie sunt slove grecești, cari însemnează: *Isus Hristos fiul lui Dumnezeu*.

Figurile din chip sunt și ele grăitoare. Corabia vrea să fie biserica lui Hristos. Chipul bărbătesc e Hristos cu mielul pe umeri, păcatele lumii. Pasărea din vârful arborelui e Spiritul Sfânt, care s'a arătat la botez în chip de porumb.

Altă urmă de creștini în Dacia de demult, s'a găsit pe un *inel dela Grădiște*, din Țara Hațegului. Piatra acestui inel are săpat într'ansa cuvântul *Agula*. Acesta se tâlmăcește: *Atha, Gibbor, Leolam, Adonai*, cuvinte evreești cari

înseamnă: *Tu ești puternic în veci Doamne!* Iarăș o însemnare obișnuită la creștini, care se întâlnește și mai târziu pe clopote și pe vasele bisericești, întrebuintate la slujbele bisericești ale creștinilor.

Și numai acestea câteva mărturii sunt de ajuns ca să putem spune cu hotărâre: Dacii și Romanii, din amestecul cărora s'a zămislit nația noastră, au cunoscut legea lui Isus Hristos și evanghelia Lui era răspândită în țara mândră și frumoasă pe care am moștenit-o noi, strănepoții lui Decebal și Traian.

Vom arăta în numărul viitor și alte mărturii despre creștinătatea din străvechi a poporului nostru.

De pe Barcău.

Bată-te focușu dor
N'am botă să-te omor;
Nici săcure să-te taiu,
Să nu-mi faci atâta baiu.

Câte doruri le-am dorit,
Pe toate le-am cântărit.
Dar, aesta ce-l doresc
Nu pot mai să-l cântăresc,
Pus-am lut și pus-am sare.
Dorul mândrii greu-i tare,
Pus-am sare, pus-am lut
Dorul mândrii trage mult.

Duce-m'aș cu mândra 'n lume,
Hădele pune-mi-ar nume
Mie grâu și ei tăciune;
Mie grâu, de primăvară,
Ei tăciune din săcară,
Mie grâu de cel pe-ales,
Ei tăciune din ovăs.

Fostam să mă spovedesc,
L-a un popă unguresc,
Și mi-o spus că n'am păcate;
Făr'un car și jumătate,
Și câte le-aș duce'n spate.

Am un felder de urât,
Și l'oi sămăna 'n pământ
Să vadă și pământul
Ce plătește urâtul.

Am o pipă ș'un ciocan,
Și mă țiu că's bocotan.
Am o pipă ș'un jașcău,
Nu mă 'ntrece un birău.
Am o pipă ș'o căldare,
Și mă țiu că's gazdă mare.

Morții ș'a birăului
Ș'a mea casă-i ca a lui:
Numai șindilită nu-i
Dar dacă-oi șindili
Tocmai ca ș'a lui a fi.

Românii din America

pentru Mănăstirea de maice din Obreja.

Mănăstirea de maice gr.-cat. română, deși a împlinit numai 5 ani dela înființare, numără deja 90 membre, dintre cari unele conduc orfelinatul de copile din Obreja, altele fac pe samarinenele bune în sanatoriile din Aiud, Arad și Geoagiul de jos, iar un număr însemnat învață la școale profesionale, școală normală, liceu și Universitate.

Auzin bunii noștri frați de peste ape, că cuvioasele maice, acestea albine curate și harnice, încă n'au casa lor, s'au hotărât să trimită danii frumoase pentru cărămizi, ce se vor așeza în sfânta mănăstire, a cărei zidire zace atât de mult la inima mare a Părintelui Mitropolit Vasile.

În numărul 5 a. c. al gazetei noastre am publicat numele binefăcătorilor din parohiile East Chicago și Indiana Harbor, conduse de p. Dr. Victor Crișan. Acum publicăm numele acelor buni creștini din parohia Trenton N. O., cari au trimis mănăstirii 20,000 lei, prin p. Dr. Aurel Burgăndeanu. Acești bani i-au dăruit următorii frați:

Rev. A. Bungărdeanu, Gheorghe Leucia, Timofie Coteti, Ioan Condor, Ioan Dubo, Emerik Hohye, Alecsandru Mărincaș, Todor Barna Vasile Popan, Ioan Iacusi, Gheorghe Găți, Gheorghe Pop, Nicolae Mădăraș, Ioan Ocolişian, Teodor Medan, Vasile Filip, Avram Ardelean, Vasile Cristian, Ioan Tămăian, Gheorghe Lar, Mitru Ardușdan, Gheorghe Sava, Gheorghe Pop.

Ioan Cucu, Ioan Șerban, Gavril Brăndușian, Ghiran Hotea, Nicolae Drace, Nicolae Lenghel, Vasiliu Indrea, Augustin Chirvai, Ioan Fărcău, Ioan Coardoși, Gavril Molnar, Gheorghe Iacobuti, Ana Male, Gheorghe Filip, Iulia Silade, Dumitru Bobuți, Vasiliu Ciordași, Iulia Pop, Francisc Șinta.

Tot p. Dr. A. Bungărdeanu a trimis 20 dolari dela Ioan Peter Kerekesi din Roebing N. O. pentru repausatul Onuș Kisiu.

Zilnicele rugăciuni, cari se înalță cucernic și cu încredere spre cer, în Mănăstire, pentru binefăcători, vor cuprinde de acum și gândurile bune ale celor înșirați mai sus.

Uită mândră, dorul meu
Și eu l-am uitat pe al tău,
Când m'or pune 'n coporșău
Și m'or duce 'n temeteu.
Uită mândră dragostea,
Și eu am uitat pe-a ta:
Când m'or duce cu popa.

Strigă oamenii c'as lotru
C'am furat frunza din codru
Eu frunza n'o am furat,
Făr'o scândură de brad:
Să fac la lelița pat.

Mă plecai de mârș în raiu
Mă tîlnii cu mândra 'n plaiu
Mă scăpai de-o sărutaiu
Și gătai de mers în raiu.

Nu's negru că's de țigan
Da's puiuf de Almășan,
Șed în codru câte un an.

Cam n'a fi edera verde!
Că tot în pădure șede,
Nici de soare nu-i pălită,
Nici de oameni nu-i grăită,
Eu de soare pălitu-s
Și de oameni grăitu-s.

BIHOR

ALMAȘ

Cum stă lumea și țara?

M. S. Regele va pleca în Italia.

Din București ne vin știri inbucurătoare în legătură cu sănătatea M. S. Regelui Ferdinand. Zi de zi merge spre mai bine cu sănătatea. Acum e vorba să plece în Italia — într'un loc cu soare cald de primăvară ca să se întremeze deplin.

Săptămâna trecută au venit la București părechea domnitoare din Iugoslavia: MM. LL. Regele Alexandru și Regina Mărioara ca să cerceteze pe M. S. Regele și să-l întâlnească înainte de-a pleca în Italia.

Ziua plecării încă nu-i deplin hotărâtă. Se pare însă, că va pleca cel mult în vreme de două săptămâni.

Dorim M. S. Regelui să ajungă în pace în țara fraților noștri dela Tiberu și să reîntoarcă deplin sănătos!

Unirea Basarabiei sărbătorită în Parlament.

Recunoașterea de către Italia a unirii Basarabiei cu România a stârnit în întreaga țară o însuflețire de care nu s'a mai văzut de când a intrat România în război.

Întreagă țara e recunoscătoare Italiei și conducătorului ei, marelui Musollini, cari prin hotărîrea lor au pecetluit unirea pe vecie a Basarabiei cu România mare.

Parlamentul român, în ședința din 9 Martie, a sărbătorit într'un chip înalțător această unire. De față erau toți miniștrii în frunte cu primministrul, dl general Averescu. Deputații și senatorii în număr deplin. Tribunele erau pline de privitori. Întreagă legația italiană, în frunte cu ministrul Italiei la București, marchizul Durazzo — era în tribune și alături de ea toți miniștrii statelor streine. În fața Parlamentului o mare mulțime de cetățeni sărbătoreau cu multă însuflețire recunoașterea unirii Basarabiei.

Deschizându-se ședința sărbătorească a Parlamentului, cel dintâi ia cuvântul în Camera deputaților, ministrul de externe dl *Mitilineu* care vorbește adânc mișcat despre recunoașterea Unirii Basarabiei cu România. Spune, că alipirea Basarabiei la țara mamă a fost voită de întreg poporul basarabean. Această dorință a fost acum pecetluită pe vecie prin hotărîrile marilor puteri cari ne-au recunoscut drepturile noastre asupra Basarabiei.

După dl ministru de externe ia cuvântul ministrul Basarabiei, dl *Sergiu Niță*, care citește o scrisoare de recunoștință din partea Basarabiei față de sora noastră mai mare Italia. Dl *Gh. Brădescu* în numele deputaților spune, că ziua aceasta este o sărbătoare a neamului întreg. Întreagă țara noastră dela Nistru până la Tisa e adânc recunoscătoare Italiei, Regelui ei și primministrului Musollini.

Dl *Inculeț*, fost ministru al Basarabiei în guvernul liberal, vorbește în numele partidului liberal. Ia la cunoștință cu adâncă bucurie, că Italia a

recunoscut unirea Basarabiei cu România.

În numele partidului național-țărănesc a vorbit fostul primministrul, dl *Alexandru Vaida Voevod*. Domnia Sa spune, că sunt clipe când orice prapastie ne-ar despărți, toate inimile noastre în acelaș fel după vorba cântecului: „Eu ți-s frate, tu-mi ești frate, în noi doi un suflet batel“ În cuvântarea sa arată adâncă mulțămire care stăpânește țara întreagă în legătură cu recunoașterea unirii Basarabiei.

Au urmat la rând apoi *Buzdugan* fost secretar al Sfatului țării care a citit declarația de unire a Basarabiei. Dl *Dr. Lupu* a vorbit în numele partidului țărănesc de sub șefia sa. Dl *Vladimir Christy* în numele deputaților averescani din Basarabia. Dl *D. Toni* a vorbit în numele partidului național al dlui Iorga, Dl *A. C. Cusa* în numele Ligii creștine. Dl *Ase*, un neam, a vorbit în numele partidului german și în numele nemților din Basarabia și arată bucuria pentru recunoașterea unirii. În numele partidului maghiar a vorbit d. *Viller*.

Senatul a sărbătorit la fel cu Camera deputaților recunoașterea unirii. În Senat a vorbit în numele guvernului dl general *Averescu*, primministrul țării. În numele partidului liberal dl *Ionel I. C. Brătianu*. Din partea Basarabiei a vorbit dl *Pan Halippa* fostul președinte al Sfatului țării, care a votat unirea Basarabiei cu România. În numele partidului național-țărănesc a vorbit dl *Gh. Mironescu*. Alte partide nu au reprezentanți în Senat.

Țara întreagă este adânc recunoscătoare marilor puteri cari au consfințit prin hotărîrile lor dreptatea cea veșnică a României și a drepturile sale asupra Basarabiei.

În toate capitalele provinciilor românești s'a sărbătorit cu multă însuflețire unirea Basarabiei cu țara mamă.

Trăiască Basarabia, acum pe veci legată de pământul strămoșesc!

Goldiști și soții s'au înscris în partidul poporului.

Oeeace era de mult de prevăzut și întâmplat! Dl Vasile Goldiș cu ortacii dsale din guvern și cu deputații și senatorii cari îi are, s'au dat plainici în fața guvernului Averescu. În săptămâna trecută au cerut cu toții înscrierea în partidul poporului. Au urmat pilda deputatului Victor Moldovan, care a picinuit spărtura în tabăra dlui Goldiș trecând în șirele averescanilor.

După unirea Basarabiei, adică recunoașterea ei de către Italia, dl general Averescu a devenit mai încrezător și mai tare.

A găsit binevenită clipa să se răfuiască cu dl Goldiș. I-a cerut înscrierea în partid într'un termen scurt de 24 ceasuri. Dl Goldiș n'a avut încetrău. S'a dat plainic și s'a înscris în vreme de 24 ceasuri cu toți oamenii săi în partidul averescan. Dacă nu se însciau în

24 de ceasuri, erau scoși din guvern și înlocuiți cu alții, cari așteptau cu nerăbdare clipa mult dorită. Deocamdată guvernul a rămas în vechea lui formă. Se pare însă, că totuși ceva schimbare, se va face în guvern — se poate chiar înainte de plecarea M. S. Regelui în Italia. — Cum se vor mai desfășura lucrurile, vom vedea în săptămâna viitoare.

Ce se întâmplă în China?

— Marele frământări din țara oamenilor galbeni. — Pricina războiului. — Cine trage stările? —

China este o țară uriașă în răsăritul Asiei. Întinderea ei este mult mai mare decât jumătate Europa noastră. Singură China, adică atâta cât cuprind zidurile de incercuire de demult, are peste 5 milioane kilometri pătrați. Iar locuitorii ei întrec în număr pe ai Europei (430 milioane de oameni).

Această țară groznic de mare, clocote acum ca un viespar. Cetim și auzim într'una că oamenii galbeni din îndepărtatul răsărit se, iau de cap ei între ei și se bat ca orbii. Gazetele verbesc de lupte sângeroase între generali cu nume ciudate, cari se frământă care de care să pună mâna pe putere și să ferească marea împărăție chineză. Ce-i face pe Chineză să se ia de cap și să se znopească unii pe alții? Și ce treabă avem noi europenii cu încăierările oamenilor galbeni? S'ar putea zice: treaba lor dacă se bat! Rupă-și ciolanele cât or pofti, că pe noi nu ne doare capul! —

Să vedeți însă, că revoluția chineză își are înțelesurile ei adânci, cari mâne poimâne pot să ne atingă și pe noi, pe europeni, ori cât am fi de departe de țara învrăjbită a Chinezilor.

De ce s'au învrăjbit Chinezii?

Locuitorii Chinei s'au învrăjbit între ei în urma unor sfuri cari sunt trase din Europa. Că bagseamă toate răutățile din lume în Europa se clocesc. Chinezii sunt mulți cât nisipul mării și au trăit până acum destul de pașnici între vestitele lor „ziduri chineze“ cari îi despărteau de ceaialtă lume. Și ar mai fi trăit multă vreme așa cu credințele lor ciudate și cu pipele lor de „opium“ otrăvitor, dacă nu-și vârau europenii codițele între dânșii. China e o țară foarte bogată și atunci europenii și-au îndreptat ochii și corăbiile într'acolo. Iar unde s'au icuit odată negustori europeni, pas de-i mai scoate! Europeanul pune laba și se face stăpân. Așa au făcut-o englezii, francezii, nemții și rușii.

Chinezii, adevărat, i-au răbdat foarte cu greu pe străini. Deatâtea ori i-au bătut ca dela oale și i-au alungat, dar n'au răbdat cu ei. Și așa, cu timpul, n'au avut ce le mai face.

Azi Chinezii sunt împărțiți în trei tabere mari. Unii sunt Chinezii cei cu obiceiuri bătrâne cari urăsc pe albi și ar dori să-i vadă curățiți din țara lor. Aceștia se scoală din când în când, și-i pustiesc pe europeni cu fier și foc.

Sunt mai cu seamă mari dușmani ai creștinilor creștinești, căci ei sub străini sunt obișnuiți să înțeleagă creștini. Acest fel de Chinezii sunt aciuți în Peking și sunt credincioși împărăției lor de demult.

Altfel de Chinezii sunt cei dela *Sanghai*, oraș la mare, unde s'au cuibărit europenii mai cu zăstăm. Aceștia s'au împăcat cu soarta și s'au deprins cu străinii. Ba mai mult, s'au învățat cu robia și eu domnii cei străini. La *Sanghai*, Chinezii sunt bieți „culi“, pe cari europenii îi socotese alătura de câni.

Alt aluat de Chinezii sunt cei din orașul *Canton* și ținutul lui. Aceștia s'au dat după

pânura europenilor și vreau și ei să se — „europenizeze“: Prind bucuroși învățăturile venite dela albi și vreau civilizație.

Mâna bolșevicilor.

Acum, europenii cunoscând împrejurările din China vreau să le tragă cât mai mult în folosul lor. Cei mai aprigi în aceasta privință au fost Englezii, cari vreau să țină în mâinile lor tot negoțul și bunătățile lumii. Ei au fost mari și tari în China până acum.

Iată însă că și Rușii din vecini au poftă să fie ei atotputernici în China cea slabă-noagă. S'asa au început să-și vâre și ei codița în treburile Chinezilor.

Bolșevicii, vicleni cum sunt, s'au îndreptat primirile spre Cantonezi. Au făcut pe dracul în patru și au trimis agenți la Canton, cari să frământă aluatul pe placul lor. Agenții bolșevicii au și lucrat cu spor și, între altele, au dus o mulțime de tineri Chinezii la Moscova, ca să-i lumineze. Acești tineri întorși acasă au început a lucra după gustul Rușilor sovietici și au pregătit marea revoluție, îndreptată mai cuseamă în potriva englezilor. Dar acești chinezii îndrumați de bolșevici, caută să răstoarne și vechile rândueli ale Chinei și zic, după moda rusească: Ce ne mai trebuie nouă „Confuciu“ și legea lui? Nu ne mai trebuie credință, jos cu habotnicii cari cred în vechile prostii. Vrem o Chină nouă, după asemănarea Rusiei! Jos cu Pekingul și cu rânduelile vechi.

Astfel Chinezii s'au despărțit în tabere furioase și au prins a se lua de cozi, încurcându-se într'o revoluție pogană.

Englezii loviți unde 'i doare.

Dar Englezii au simțit de unde bate vântul și au sărit ca mușcați de șarpe. Peste răscoala chineză, s'au găsit față în față, cine? Englezii și Rușii bolșevici. Deci lupta în China se dă între aceștia și slugile lor. Iar Chinezii se bat și se ciomăgesc unii pe alții trași de sfoară de Englezi și de Ruși. Războiul din China este așa dară tot un război al europenilor, care te pomenești, că într'o bună zi se aprinde și aici, acasă, deadreptul între trăgătorii de sfuri!

Deocamdată pâruiala curge înainte între oamenii galbeni, cari mână apa la mori străine. Se va vedea unde va ieși treaba. Până una alta, Englezii trimit vapoare mari spre China, cari gem de tunuri și de oști.

Vedenia unui cuvios

Un călugăr a mers după obiceiul să se roage în sfânta biserică și stând el cu evlavie la sfânta slujbă, vede o vedenie minunată.

Biserica în care s'a dus, era plină de închinători, însă era o deosebire mare între ei și anume:

1. Pe unii dintre oameni, îi vedea luminați la față de duhul lui Dumnezeu, care-i umbra în chip de porumb.

2. Pe alții îi vedea stând în biserică însă fără capete, iar peste ei era un duh întunecat. Mai vedea cuviosul alte chipuri luminate ca și cele dintâi, însă fără corpuri. În urma acestei vedenii minunate cuviosul, ca cel ce avea mare îndrăzneală către Dumnezeu, l-a rugat ca să-i descopere cele văzute și prin ingeri, i-s'a răspuns, zicând:

Cei dintâi, sunt acei cari ascultă cu luare aminte sfânta slujbă.

Cei de a doua, sunt acei cari în tot timpul slujbei fac în capul lor planuri gospodărești, ori chiar tâlhărești. Cei de a treia, sunt cei bolnavi cari se roagă în casa lor neîncetat în tot timpul slujbei, cei ce călătoresc, cei închiși în temniță, cari sunt militari, slugile credincioase, meseriașii creștini, mamele împovărate de mulți copii, ori pusnicii din păduri și peșteri.

Ciitorule, tu cu care te asemeni din cei de sus?

Știrile Săptămânii.

O prințesă studentă. Prințesa Iuliana, fiica reginei Wilhelmina a Olandei, studiază la universitatea din Leyden legile internaționale și științele de stat.

Primăria orașului Sofia jefuită. În dimineața zilei de 6 Martie patru necunoscuți au apărut în localul primăriei din Sofia și scoțând revolverele au legat pe funcționari. Casierul s'a împotrivit, atunci însă unul dintre necunoscuți l-a împuns cu un pumnal, răbindu-l de moarte. Au luat apoi cheile dela cassa de bani, au furat toți banii câți erau de față și apoi au luat-o la fugă. Poliția îi urmărește.

Să ne ferim de vrăjitoare. O vrăjitoare umbla din casă în casă în Ocenele Mari. Într'o casă a întâlnit-o pe brutăreasa Roza Alecsie, căreia i-a spus, că ea este în stare să facă dintr'un leu zece.

Brutăreasa își închise copiii într'o odaie, ocoli cu ghicitoarea casa și apoi, la îndemnul acesteia, aduse 12 mii de lei și-i puse pe masă, ca să facă din ei vrăjitoare 120 de mii.

Vrăjitoare a așezat-o în pat, cu fața în sus, și i-a poruncit să nu facă nici o mișcare vreme de 3 ceasuri. În vremea aceasta vrăjitoare a luat banii și a plecat.

Copiii au început să țipe să (sbiere), dar mama lor n'a voit să se miște, ca să nu calce porunca vrăjitoare. După trei ceasuri în sfârșit a putut vedea cu ochii, că în loc să i-se înmulțească banii a rămas și fără cele 12 mii de lei.

Tăietorul de capete omenești din Franța. Un armean din Franța s'a căsătorit în anul 1923 în orașul Marsilia cu o armeană. Într'una din zile s'au sfădit rău laolaltă, atunci armeanul a luat cuțitul, a tăiat eapul femeii sale și l-a aruncat pe fereastră în fața mulțimei. Numai decât a fost prins și judecat la moarte.

Un vânt puternic și apoi o furtună de mare, nimicește un oraș. Un vânt puternic s'a iscat săptămâna trecută pe insula Madagascar, care a nimicit mai bine de jumătate din oraș. După 5 zile o furtună cumplită s'a iscat pe mare; apa a pătruns pe insulă și a nimicit și ce a mai rămas din oraș. Sunt foarte mulți morți și răniți.

Ciocnirea de trenuri din gara Crivina. În gara Crivina, la 30 kilometri de Ploiești, s'au ciocnit 2 trenuri de marfă. S'au nimicit 30 de vagoane, au murit 5 oameni, mai mulți sunt grav răniți, iar pagubele se ridică la peste 10 milioane.

Cum a fost omorât țarul Rusiei. Fostul general rus Sewolodow scrie un articol în ziarul „Pester Lloyd“ din Budapesta, în care arată, că el a fost la 1919 comandantul armatei a 9-a bolșevice și astfel a luat parte la consiliul de război bolșevic. Țarul și familia sa au fost omorâți în noaptea de 17 Iunie 1919 de către comisarul poporului Iurovski, care a spus țarului că în noaptea aceea va fi o luptă în oraș. Ca nu cumva să se dărâme casa unde era închisă familia țarului, el i-a momit să intre în pivniță, ca să fie în siguranță. Țarul și familia sa n'au bănuț nimica, iar Iurovski i-a omorât cu mâna sa proprie. Trupurile moarte le-a ars. Capetele țarului și a țarinei le-a tăiat și le-a trimis împachetate în cufere la Moscova, ca Lenin și Trotzki să le poată recunoaște. După ce acești doi tirani le-au recunoscut și s'au convins, că sunt acelea, au dat poruncă să se ardă, supraveghind arderea însuși Trotzki.

O nuntă cu sfârșit trist. Un cetitor al nostru din comuna Cașva jud. Mureș, ne scrie următoarele: În ziua de 27 Februarie d. învățător dela noi s'a cununat cu fica d-lui primar al comunei. A fost o cununie frumoasă, cum se cade la nește fruntași onorați. După ieșirea din biserică s'a început o veselie mare, cum e obiceiul la asemenea prilejuri de bucurie. Erau întinse două mese, una la școală pentru popor și alta la casa d-lui primar, pentru oaspeții mai aleși. Mama miresei era bolnavă de vre-o două săptămâni, dar nu s'a putut răbda totuș să nu se ridice și să privească măcar, la bucuria nuntașilor, când la o masă, când la alta. Obosindu-se prea tare s'a pus în pat și peste puțină vreme vine vestea la nuntași, că soacra mică e moartă! Biata mireasă de durere a început a-și rupe hainele. Iar jalea soțului nu se poate scrie. Lăutarii au fost oprți numai decât și toți nuntașii s'au depărtat la ale lor cu mare întristare. Așa s'a sfârșit o nuntă frumoasă cu nenorocire.

Directorul general al siguranței bulgare a fost ucis. Ivan Iconomoff, directorul siguranței secrete din ministerul de interne din Sofia, trecea pe strada Gheorghieff, în dreptul unei grădini, când a fost atacat deodată cu focuri de revolver și apoi cu o bombă. Iconomoff a căzut la pământ și după câteva minute a murit. Ucigașii au luat-o la sănătoasa, nimenea nu i-a putut prinde. Astfel de omoruri politice în Bulgaria se întâmplă multe an de an.

Prinderea unui hoț vestit. Săptămâna trecută a fost înconjurat de câtră jandarmi în pădurea Oanțu de lângă Piatra Neamț vestitul hoț Gh. Bălan, care a fost condamnat la 5 ani temniță, dar a scăpat și a început din nou hoțiile. S'a predat de bună voie, după ce a fost împușcat la amândouă picioarele și n'a mai putut fugi. Deocamdată a fost dus la spital, de unde va fi dus din nou la pușcărie.

Un tată taie capul fetelor sale și apoi se sinucide. Vasile Tâmbuleru, în vârstă de 36 ani din Târnova, a tăiat cu un briciu capetele fetelor sale Elena de 8 ani și Anica de 5 ani, și apoi și-a tăiat grumazii, fiindcă l-a părăsit nevasta.

Ferească Dumnezeu de astfel de fapte. Câte groznicii nu face dragostea păcătoasă!

Marele cutremur de pământ din Japonia. În Japonia un cutremur de pământ a nimicit 5 orașe și foarte multe case, făcând pagube cu mult mai mari decât cutremurul din 1925. Sunt peste 10 mii de morți la orașe și cam 4 mii la țară.

Mâncătorii de oameni din Cehoslovacia. Țiganul Filko, despre care am scris în numărul trecut al gazetei, a fost prins din nou și împreună cu el stau la răcoare 12 bărbați și 14 femei și copii. Până acuma acești țigani au omorât și mâncat 12 oameni, dintre cari pe cei mai mulți în anul 1926. Țiganilor le plăcea mai cu seamă papricașul de om, pe care-l pregăteau cu crumpene și-l mâncau cu mămăligă.

Iosif Hudak, unul din acești mâncători de oameni, iată ce-a povestit judecătorului său: „Când ne întorceam dintr'un sat, ne-am întâlnit cu o femeie. Unul dintre ai noștri s'a năpustit pe ea, a lovit-o cu un topor în cap, și apoi i-a tăiat trupul în două. Jumătate am gătit-o îndată, mâncându-o ou supă de crumpene. Ceea-laltă jumătate am mâncat-o a doua zi. Mie mi s'a părut însă prea dulce carnea de femeie“.

Alt țigan a declarat: „Unde am găsit un om singur la un loc, l-am omorât, și femeile noastre au gătit apoi carnea“.

Șeful bandeii, Alexandru Filko a fost adus

în camera procurorului, bîgat în fiare. Are un păr negru ca pana corbului, niște ochi scânteitori și o față foarte veselă. Când povestește frumoasele fapte, nici că-i pasă, dimpotrivă râde. După el faptele acestea nu-s vrednice de atîta vorbă. El a spus: „Am mâncat patru femei și un om. Carnea a fost foarte bună. Nu mă căiesc de nimic și nu mă tem de nimic“. Când a plecat din cameră, a salutat zăbind.

Un alt țigan a mărturisit, că mai bună e carnea de femeie; este mult mai bună decât cea de bărbat. Bucătărese au fost două țigănci. „Copiilor le-am dat de mâncare creerii, ca să fie mai deștepti“ — a mărturisit alt țigan.

† **Roza Solomon n. Pop**, văduva fostului profesor al școlărilor noastre dela Blaj Petru Solomon, care trăia la Cluj împreună cu fica sa D-na Virginia Precup, a adormit în Domnul în ziua de 10 Martie, după lungi și grele suferințe și împărțirea cu sf. Taine. Osemintele răposatei au fost aduse la Blaj și înmormântate în cimitirul orașanesc Sămbătă în 12 Martie. Fie-i țărâna ușoară!

† **Văd. Ana Domșa n. Ballnt**, mama părintelui protopop Aurel C. Domșa din Blaj, după scurte suferințe, suportate cu încredere în Dumnezeu, împărțită cu sfintele Taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în ziua de 11 Martie 1927 la ora 14, în anul 88-lea al vieții, al 38-lea al căsătoriei și al 26-lea al văduviei. În mormântarea i-s'a făcut Duminecă în 13 Martie la orele 14 în cimitirul gr.-cat din loc. — Fie-i partea cu dreptii!

Premiu de 5000 lei pentru teatru sătesc

Edit. IOAN BACIU din Lugoj publică concurs pentru decernarea unui premiu de 5000 lei celor mai bune piese pentru teatru sătesc și anumit:

3000 lei unei piese pentru adulți, preferabil comedie cu role de 3—5 persoane și se nu cuprindă mai mult de 1 până 1½ coală tipar (16—24 pagini à 200×120 mm.)

2000 lei pentru o piesă hazlie pentru teatru școlar, care să nu cuprindă mai mult de 1 coală tipar (16 pag. à 200×120 mm.)

Manuscrisele scrise citeț vor fi înaintate la Edit. Ioan Baciu cel mult până la 1 lunie 1927.

Piese înaintate la concurs au să fie de preferință românești cu subiect din viața țărănilor români, cu tendință cătră virtute și morală. Manuscrisele nu vor purta numele autorului. Acest nume se va închide într'un plic sigilat ce se va înainta odată cu piesa și pe fața căruia va fi un motto care va fi trecut și pe coperta manuscrisului. Piese de valoare care vor rămânea nepremiate, se vor tipări în editura subscribului sub îngrijirea Dlui profesor și director Dr. Victor Birlea, iar autorii vor fi gratificați cu câte 30 exemplare.

Venitul curat ce va rezulta din vânzarea acestor piese e destinat pentru crearea unui fond, din care să se dele în fie care an, începând din 1928 în ziua de anul nou, câte un premiu la 3 trupe de diletanți, care vor dovedi cu o dare de samă publicată în vreo gazetă ori cu alt document, cumcă în decursul anului vechiu au jucat vre-o una din aceste piese și că din venitul curat au contribuit cu o mică parte și la fondul „Institutul Recunoștinței“ al școlărilor din Blaj. Fiecare premiu va consta din una poliță de asigurare populară de 5000 (cinci mii) lei de la Asigurarea Românească din București, cu primile lunare de pe un an întreg, deplin plătite.

Lugoj, luna Martie 1927

EDITURA IOAN BACIU.

De vorbă cu un surd.

- Bună ziua om bun.
- Crede-mă că n'am tutun!
- Dar nu de tutun îi vorba...
- Ehei, de când s'a isprăvit ciorba!
- Dar nici de ciorbă nu te-am întrebat...
- Anu ăsta n'am semănat ceapă, fiindcă n'a plouat...
- Să nu te superi dar... ești cam nebun!
- Azi, am văzut la cazarmă un tun!
- Apoi, cum se vede treaba, n'am ce cine vorbi.
- Mă duc la casa cea nouă, spre a isprăvi...
- Rămâi sănătos, și Dumnezeu urechei surdă să ți-o îndrepte.
- Ce crezi că am numai doi băieți? Ma am și trei fete.

AUREL I. CODREANU

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Grăpatul livezilor.

Azi toată grija economilor se îndreaptă asupra pământului arător. Pe acela îl lucrează bine, întrebunțând tot felul de unelte

Mai puțin se îngrijesc livezile: fânatele și raturile. Cu acestea economii nu-și bat capul numai atunci când încep să cosească iarba și să adune fânul. Și dacă iarba e puțină și e rară, pun vina pe vremea nepotrivită. Poate că și vremea să fie pricina, că livezile nu produc cu îmbelșugare, dar cea mai mare pricină va fi neîngrijirea livezilor.

Livezile încă trebuie îngrijite, ca și pământul arător.

Cea dintâi îngrijire ce trebuie dată livezilor este *gunoirea*. O livadă gunoită produce ca și un pământ arător bine îngrașat.

Dar nu e destul numai să gunoim. Livada trebuie și *grăpată*. Prin grăpare se scoate mușchiul mult care adeseori înăbușă iarba, iar pământul se sgară bine, așa că aerul, lumina și căldura pot străbate mai bine, ajutând creșterea ierbii.

Prin grăpare se scoate și iarba atacată de bureți, se rup rădăcinile înegrite și se formează alte rădăcini nouă. Se stărpesc și buruienile rele și se împrăstie și mușuroaiele de furnic și soboli, așa că pământul se netezește și la coasă nu se mai ivesc piedeci.

Livezile grăpate produc iarba mai multă și bună.

Un învățat neamț, cu numele Andereg, a făcut încercare cu o livadă împărțită în patru părți egale. O parte din livadă a lăsat-o negrapată și negunoită, și a cosit de pe ea numai 34 kgr. fân.

A doua parte a gunoit-o, dar n'a grăpat-o, și a cosit de pe ea 770 kgr. fân. A treia parte a grăpat-o dar n'a gunoit-o și a cosit de pe ea 833 kgr. fân. Iar a patra parte a și grăpat-o și a și gunoit-o, și a cosit de pe ea 166 kgr. fân.

Din cercetările acestui neamț harnic se poate vedea ce înseamnă să îngrijești bine fânatele. De pe un fânăț gunoit și grăpat se poate aduna de cinci ori atîta nutreț ca și de pe acelaș fânăț neîngrijit, negunoit și negrapat.

Chiar acum e vremea când putem să îngrijim livezile. S'a sbicit binisor și se poate trece cu grapa peste livezi, curățindu-le de muschi și de alte buruieni nefolositoare.

Grăpatul și gunoitul livezilor trebuie să meargă alături. Numai în chipul acesta putem să avem folos mare și câștig îmbelsugat.

Plantarea râpelor

Prin ținuturile deluroase, adeseori se pot vedea șanțuri mari, cari brăzdează coastele dealurilor dinspre vârf către vale. Acestea șanțuri sau râpe sunt ca și o lepră a dealurilor, cari le tot macină și le risipesc, făcându-le nepotrivite pentru orice lucrare.

Pricina râpelor este lipsa de pădure și de copaci, cari să învaluiască dealul. Câtă vreme copacii cu rădăcinile lor prind pământul de pe coastele țepișe, nu se fac râpe. Indatăce pădurile sunt tăiate, apele de ploaie și din topirea zăpezii pot să macine cu iuțeală coastele și să le brăzdeze cu râpe multe. Afară de aceea, când vin ploii multe, apa adunată prin râpe, inundează văile și satele, potopind adeseori toată truda omului și făcând pe multă vreme și văile nefolositoare.

În contra formării râpelor și risipirii dealurilor, ne putem ajuta foarte ușor, plantând coastele dealurilor cu arbori de pădure. Cei mai potriviți arbori pentru plantarea râpelor sunt acășii. Acășul se prinde ușor, crește repede și dă un lemn bun și de foc și de lucru. Acășul însă nu trebuie semănat deadreptul pe râpe ci trebuie semănat mai întâi într'o grădină sau într'o școală de pomi și puietii tineri trebuie plantați pe râpe.

Plantând râpele cu acășii apărăm dealurile de brăzdară cu șanțuri multe și adânci, și văile de inundatii păgubitoare.

FEL DE FEL.

Laptele cel mai bun. Noi credem, că cel mai bun lapte este cel de vacă. Învățații însă spun, că nu laptele de vacă, ci laptele de balenă, e laptele cel mai bun din lumea întreagă. Balena este un animal uriaș ce trăiește prin apa oceanelor și are o greutate de 150,000 kg. Atâta grăsime cât are laptele de balenă nu are nici un fel de pe lume. Dar ce folos, căci nime nu poate ajunge ușor să mulgă laptele dela acest animal.

Copaci uriași. Copacii cu viața cea mai lungă sunt teii. În Germania este un teiu cu o coroană largă de 133 metri și e bătrân de 450 ani. În Bavaria este un alt teiu, despre care se zice, că are 700 ani. Teiul cel mai în vârstă este cel din orașul Fribourg din Elveția. Acest copac are o grosime de 5 metri. Într'un sat tot din Elveția este un alt teiu, care are grosime de 12 metri și e înalt de 24 metri.

Cel mai mare ceas din lume. Se găsește în Filadelfia. Rama în care e așezat ceasul are o lărgime de 10 metri. E luminat toată noaptea cu electricitate și poate să fie văzut din toate părțile. Acul orelor e lung de patru metri, iar acul minutelor e de 2½ metri. Tragerea acestui ceas se face în fiecare zi cu o mașină cu vapori.

Ce e un miliard? Un miliard cântărește în argint 5 milioane de kilograme, în aur 322,580, în hârtii de o mie lei, 1789 kg în hârtii de câte 100 lei, 11,580 kilograme.

Ca să poți duce un miliard, socotind că un om poate duce 100 kilograme, îți trebuie pentru hârtii de câte 1000 lei 18 oameni; pentru hârtii de câte 100 lei 115 oameni; dacă e în aur, îți trebuie 3.225 oameni, iar în argint 50,000 oameni.

Poșta gazetei.

Vlaicu Teodor a Lupului. Am primit Lei 150 abonamentul pe 1926.

Simion Onița. Am primit Lei 143. Strajnicul încă nu apare.

Grigore Petean, Costanța. Am primit Lei 520 din cari Lei 20 pe 1927 pentru Petru Pompiliu, pentru I. Crăciunescu Lei 90 pe 1927, pentru Ioan Chichia Lei 160, pentru Traian Brad Lei 160 și pentru Const. Sârb Lei 90 tot pe 1927.

Ioan Gh. Protop, Huși. Cei 300 Lei trimiși în 22 Februar c. i-am primit cu cari abonamentul D-voastre este plătit până la 31 Dec. 1927.

George Negru, cantor. Morlaca. Bani trimiși în 21 Ianuarie 1927 i-am primit. Din acestia 120 Lei am scris în restanța pe 1926 iar 40 Lei pe 1927. Pe acest an mai aveți deci de trimis 140 Lei. Foaiă v'a mers regulat. Ne mirăm cum de n'ați primit-o? Vă trimitem acum, încăodată 11 numeri într'un pachet. Primit?

Herța Vasile, plugar. Primiriile la cursul de cantori s'au făcut în zilele de 13 și 14 Martie, iar la 15 Martie cursul s'a și început. Imbulzeala a fost peste măsură de mare și din lipsă de loc mulți tineri au trebuit să plece nemângâiați. Credem însă că peste 1-2 ani iar vor mai fi primiri. Doritorii să nu părăsească strana, că cu timpul toți vor ajunge la rând.

Dni director Sigarteu, Toplița. Piesa de teatru »Fetița Orfană« s'a epuizat de mult. Nu mai avem nici un exemplar.

Ioșif Oana I. G. Rapolt. Bani i-am primit, foaiă v'a merge regulat. Nr. 10 vi l-am trimis a doua oră.

Fărcaș Traian I. N. Hodac. Am primit suma de Lei 430 cu care sunteți plătit cu abonamentul până la 31 Dec. 1927.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Mulțămită publică.

Aducem și pe această cale sincere mulțămite celor ce ne-au mângâiat în scris sau verbal, ori luând parte la înmormântarea neuitatei noastre fetițe Iuliana Veronica.

IONIȚĂ și VERONICA BRAD.

O casă

potrivită pentru prăvălie, se află de vânzare în comuna Bucerdea grânoasă. Adresa la Administrația gazetei noastre. (258) 2-2

Tapetier

lucrează ieftin. Str. Sub Promenadă No. 159, BLAJ.

Primăria orașului de reședință, Blaj.

Nr. 469/927.

CONCURS.

În conf. cu art. 78 din Reg. pentru aplicarea legii Statutului Funcționarilor publici deschidem concurs pentru completarea postului de impiegat sau impiegată, devenind vacant, prin moarte.

Concurenții trebuie să dovedească că știu scrie bine la mașina de scris.

Retribuțiunea împreună cu acest post este cl. XI. gr. III. cu 300 lei salar de baza, plus accesoriile.

Cererile scrise cu mâna proprie și provăzute cu documentele prescrise la Art. 7 din Reg. se vor înainta cel mai târziu până la 15 Aprilie 1927 la Primăria orașului de reședință, Blaj.

Blaj, la 11 Martie 1927.

Primar: ss. Șt. Dragoșiu. Secretar: ss. C. Pascu. (279) 1-1

Primăria orașului de reședință, Blaj.

Nr. 471/1927.

Publicațiune de licitație.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 20 Aprilie 1927 ora 10 dimineața la Primăria orașului Blaj se va ținea licitație publică cu oferte închise și sigilate, pentru zidirea bazinului la șipotul Craieșei, din ciment și beton, în total circa 35 m.²

Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile Art. 72-83 din Legea generală de Contabilitate a Statului și a condițiilor prevăzute în caietul de sarcini ce se poate vedea la primăria orașului în fiecare zi de lucru între orele 10 și 12.

Concurenții sunt obligați să depună drept garanție 5% la valoarea ofertată în numerar sau efecte de stat.

Primar: ss. Șt. Dragoșiu. Secretar: ss. C. Pascu. (278) 1-1

De vânzare

Două case,

ori de închiriat.

Informațiuni dă

Ioan Vancu

Str. Călărășilor Nr. 3.

243) 5-8

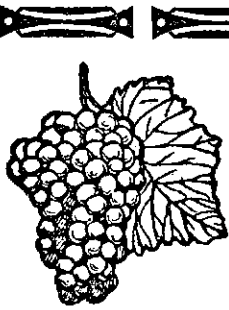
SEMINTERIA

Arpad Déri

Depozit de semințe, ofere semințele ei de proveniență germană: garantate de rasă pură și cu rod, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco ARPAD DERI, Cluj, Str. Regina Maria 10

[235] 11-16.

Altoi de vie

cei mai buni și din cele mai alese soiuri se găsesc în toată vremea la

Curtea mitropolitană din Blaj.

(265) 4-2

Nimenia să nu-și facă vie până nu vede pipinierele Curții mitropolitane din Blaj!

De vânzare.

Una mașină de treerat de 80 mm. Höfel cu motor de 4 H. P. S. Sistem Blanska. In stare bună, doritorii a se adresa la
NICOLAE DULĂU, cantor
BIIA j. Târnava mică.

(275) 1-2

Salon de pălării

Aduc la cunoștință Onoratului public din loc și jur, că îmi sosește un mare asortiment de pălării moderne pentru dame

Pălării de paie, mătăasă și cordeluțe

Forme frumoase cu flori, panglici și mătăasă. Primesc lucru și din materie proprie, cu prețuri moderate.

Onor. public este rugat să-și aducă la timp pălăriile de paie spre transformare, ori la vopsit în orice culori. Se află și gamene de pânză în toate culorile. Curățim pălării și le modernizăm.

Berețe uniforme pentru eleve cu semnul școlii. Lucru bun, trainic și ieftin.

ANA FILIP, magazin de mode
Blaj str. Micu Moldovan nr. 91.

3-12

Se caută

doi funcționari

la „Patria“, bancă pentru Credit, Comerț și Industrie, Blaj. Reflecții vor avea să producă certificat despre absolvirea unei școli superioare de Comerț precum și certificat de practică.

Retribuțiile după invoială

DIRECȚIUNEA.

(268) 3-3

Citiți „Unirea Poporului“

SALON DE MODĂ PAUL VESZELY

Calea Avram Iancu, Blaj

Efteptuiește în mod estetic și cu material puțin tot felul de lucrări în bransa croitoriei de dame.

Pardisic pentru eleve dela 300-500 Lei

Transformări din vechiu 25% majorare de preț.

Rog nimeni să nu-și comande din alt loc până nu se va convinge de prețurile mele.

Se găsesc tot aici 2 camere, bucatărie și cămară de închiriat.

(270) 3-12

Doriți să vă edificați casa?

Vreți să faceți lucru bun, frumos, trainic și ieftin? Nu uitați că s'a așezat în Blaj

Un constructor român

care a stat multă vreme la București și lucrează cinstit și cu pricepere.

Face planuri și devize în prețuri modeste. Construcții în beton armat, zidărie și paientă.

Face planuri și devize pentru biserici și case parohiale.

Planuri în stil românesc

Doritorii să se adreseze la

Nicolae Donia-Donescu

(273) 2-12 Blaj, Str. Principele Carol Nr. 156.

Citiți: „Unirea Poporului“.

Carte nouă!

LA PIATRA LIBERTĂȚII

Cuvântarea rostită la serbările de 315 Mai 1926 pe Câmpia Libertății din Blaj

de

Alexandru Lupeanu-Melin,
profesor, directorul gazetei „Unirea Poporului“

Se arată într'ansa icoane minunate din timpurile când a răsărit soarele Libertății pentru neamul iobagilor români din Țara Ardealului.

Abonații „Unirii Poporului“, dacă o cer la administrația gazetei, o primesc cu 5 lei, cu poștă cu tot. În librării se vinde cu 10 lei.

„UNIREA POPORULUI“
este cea mai bună și mai plăcută foaie pentru popor.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	7 Lei -
1 liră sterlină „ „	845 „ -
1 dolar „ „	175 „ -
1 franc elvețian „ „	34 „ -
1 liră italiană „ „	7 „ 70
1 franc belgian „ „	26 „ -
1 coroană cehoslovacă se plătește	5 „ 20
1 zlot polonez se plătește cu	21 „ -
1 dinar se plătește cu	3 „ 25
1 leva „ „	1 „ 66
1 marcă aur se plătește	41 „ -
1 zlot unguresc	33 „ -

Batoze (mașini de treerat)

tip cel mai nou, suprafață de scuturat prelungită, lagăr de bile fabricație svedică SKF cu ramă de fier.

Locomobile de benzină, petrol și de ulei brut refrigerate de circulație și cuplaș de tracție, locomobile de aburi de 10 atm., locomotive de aburi.

C o r m i e k

tractor de petrol, construcția cea mai nouă, cu plug de 3 brazde, disc de curea, regulator și grapă de disc.

Mașini de sămănat în serie, din Losnoz

sistem de lingură combinate și cu mașină de îngrășământ în serie.

Instalațiuni de moară

valțuri, plansichter, cilindru, mașini de curățit combinate cu trieur, Postamente, piatră de moară, mașini de curățit grisul, recostruirea morilor după sistemul cel mai nou.

Motoare Diesel

tipul cel mai nou cu și fără compresor. Condițiuni de plată favorabile, prețuri de fabrică estine. Cereți ofertă dela

Soc. An. Rom. pentru Mașini Agricole

Reprezentanța generală pentru România-Mare a firmei: Prima Fabrică Ungară de Mașini Agricole S. A. din BUDAPESTA. Cluj, Str. Regina Maria Nr. 45.

(275) 1-8